

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

MUFFEN

PROGRAMMER
CREDITS MM.

MUFFEN

D

13798

Program

1. Lastens Stempel.

Spillet af Vitagraphs yndede Kunstnere.

Hadges er nu en Mand, hvis Haar er graanet; han ser for sig sin Ungdoms lykkelige Dage. Han elskede Mary Jones, men hun var en sorgløs ung Pige, der syntes at føle sig tiltrukket af den usympatetiske Joe Thomas — — og Hadges maatte resignere. Han føler Lyst tit at se og tale med hende igen; hvorledes mon hun lever — er hun stedse den friske, skønne Pige, maaske ældre, men dog lige sød og indtagende? Hun kan ikke have giftet sig med en saadan Fyr som Joe, tænker Hadges. Han sender et Brev af Sted i Haab om, at hun maa modtage det. Ak, Idealerne er bristede —. Mary Jones modtager Hadges' Brev i Kredsen af sine vilde Svirebrødre og ryggesløse Medsøstre; hun læser Brevet med et haanligt Skuldertræk. „Hvis Hadges saa mig nu — —“

Men hun beslutter dog, nærmest for Morskabs Skyld, at gense Hadges, Manden fra „hin Tid, da hun var en sød ung Pige“, før sin Skændsels Tid — —

Hadges sidder ved Kaminen og venter. Han gribes med et af et Ildebefindende og vil rejse sig; da tumler han tilbage i sin Stol, ramt af et Hjerteslag. — Og Mary træder ind — hun er ene med den Døde. — Men paa Bordet ser hun sit Ungdomsportræt staa; hun kaster et Blik i Spejlet og ser sit eget Aasyn, et hærget, lastefuldt Ansigt, — hun sammenligner det med Portrættet og vakler ud. Hendes Tilbeder venter derude i hendes Bil, men hun beder ham gaa — et forfærdeligt Slør rives fra hendes Øjne — — det uudslettelige Stempel kan ikke bortviskes — — Syndens frodige Ukrudt ikke bortryddes — — Og den eneste, der elskede, der tilbad hende, er død! — — Gud være lovet, at han ikke saa hende i hendes dybe Fornedrelse! — — Og som hun sidder derhjemme i Stuen i det blege Maanelys, ser hun en Dolk glimte paa Bordet — — Hadges er død, — Ungdommens Drømme brudt — — hun vil gaa mod Glemselen — — og hun løfter det blinkende Vaaben.

2. Muffen

Doktor Lambrechts Hustru Jonna tilbedes af deres Chauffør, John, der omsider faar sin Afsked, da han tillader sig at kysse sin Frue i et Øjeblik, hvor denne tror at have sin Mand for sig. Medens

Lægen en Aften er i Sygebesøg i en fjærntliggende Landsby skal hans Hustru give en Recept til en Patient, hvis Kone kommer for at afhente samme. Da Chaufføren erfarer, at Lægens Hustru er alene i Villaen, faar han lokket Tjenestepigerne hen i en Café, selv overskærer han Telefontraaden til Villaen og bryder ind til Lægens Hustru; men denne har Aandsnærværelse nok til at bemægtige sig en Revolver, med hvilken hun holder den dristige Chauffør i Skak. Hun tvinger ham til at sætte Bilen i Gang, køre til Apotheket, ombytte Recepten og bringe den rette Recept til Patientten. Alt dette, medens hun i sin Muffe gemmer Revolveren, hvormed hun truer den befippede Chauffør. Undervejs hjem standser Bilen udenfor en Landsbykro af Mangel paa Benzin. Under Chaufførens og Fruens Ophold her kommer Lægen tilbage; han er først bestyrtet, men Revolveren i Muffen forklarer ham hans kække lille Kones Adfærd.

Tjenestepigerne har man overladt til sig selv i Caféen, nu maa Chaufføren som Straf betale, hvad de har nydt under deres Ophold og det maa jo siges at være en meget naadig Straf.

r for sig
men hun
n af den
re. Han
un lever
men dog
en saa-
f Sted i
tede —
le Svire-
haanligt

at gense
før sin

ed et af
sin Stol,
ene med
taa; han
astefuldt
d. Hen-
gaa —
slettelige
ke bort-
er dødt!
ybe For-
et blege
er dødt,
emselen

Chauffør,
ysse sin
Medens